

ת"פ 2615/11/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט לנוער בבית משפט השלום ברוחובות

19 ינואר 2023

ת"פ 21-11-2615 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט בן ציון קבלר
מדינת ישראל
המאשימה

נגד
פלוני
הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד הדס שלמה

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד בנימין בן נתן

קצינית המבחן הגב' שירה רומנו

[פרוטוקול הושמטה]

הכרעת דין

בפתח הדברים אני מודיע כי החלטתי לזכות את הנאשם באישום הראשון זיכוי מלא, וכן באישום השני מחמת הספק.

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו שתי עבירות של איומים - לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), וכן עבירה של תקיפה סתם - לפי סעיף 379 לחוק.

על פי החלק הכללי של כתב האישום כשנה עברו למועד כתוב האישום היה הנאשם בזוגיות עם XXX. א. וב. הנים האחים של XXX (להלן: "המתלון" ו"אחיו של המתלון" בהתאם). על פי עובדות האישום הראשון, ביום 4.1.21 סמוך לשעה 19:00, בסמוך לתחנת אוטובוסים ברחוב ---- המתלון ואביו (להלן: "האב"), לאוטובוס שיסיע אותם חזרה לביתם (להלן: "המקום").

באותן הנסיבות, הגיע הנאשם למקום כשהוא רכב על אופניים חשמליים, ניגש למTELON, ירך עליו ופגע לו בעורף, סטר לו על לחיו ימין ואמר לו שימסור לאחוטו שאם יראה אותה "זאת תהיה הפעם האחרונה שהיא תחייה" וכן אמר לאב כי יביא אנשים לבתו "שיתפלו" בו ובמשפחה ונסע מהמקום.

עמוד 1

על פי עובדות האישום השני, עובר ליום 4.1.21, ביום ובעעה שאינם ידועים, בקנין -----, שהוא הנאשם במקום אחד עם חברתו באותו נסיבות הבדיקה באחיו של המתלון במתלון וקראה לאחיו של המתלון שיבוא כי היא רוצה לדבר איתו. מיד ובஸמוך אמרה החברה לאחיו של המתלון שאחוטו תדבר עליה עוד פעם זה לא יגמר בתוב ושריגע אותה. או אז אמר הנאשם לאחיו של המתלון שאחוטו תפתח את פיה או מישחו משפחתו, הוא הגיע עם אנשים אליהם הביתה וזה לא יגמר בתוב.

.2. ביום 3.2.22 כפר הנאשם בכתוב האישום. לגרסתו הוא היה בזוגיות עם XXX. עם זאת באשר לאירוע המתוואר באישום הראשון טען כי כלל לא היה במקום ולאפגש במועדים והairoו כולם לא התרחש. באשר לאיושם השני טען כי אכן היה מפגש בקנין והוא דין ודברים בין המועדים, עם זאת כפר בכך שגם על מי מהמתלונים.

פרשת התביעה

.3. **עדות האב** - העד העיד כי מכיר את הנאשם, משומם שהיה בן זוגה של בתו קרוב לשנתיים. העד תיאר כי היה עם בנו המתלון בתקנת אוטובוס, וכאשר הלך לקנות לו שטייה, בזמן שהמתלון חיכה לו בתקנה, הנאשם " עבר עם אופניים יירק על הפרצוף שלו ונתן לו סטירה, אז המתלון הסתובב ואמר הנאשם הרבץ לי" ואז הנאשם ברוח עם האופניים (עמ' 7 ש' 8). בהמשך חידד כי המתלון היה זה שאמר לו מה הנאשם עשה, במלותיו "XXX אמר לי אחרי שהסתובבתי" (עמ' 7 ש' 23-24). המתלון היה במרחק של 5 מטרים ממנו ואמר לו את הדברים "שתי שניות" לאחר מכן, הוא הראה לו אדום בפנים. טען כי סיפר את הדברים במשטרה.

אחרי האירוע הנאשם ברוח והם הלכו לכיוון ביתם וראו אותו שם עם האופניים. לא דיברו אותו.

.4. בשלב זה ביקש התביעה לרענן את זיכרונו של העד והפנה אותו לדברים שמסר בעדותו בש' 8 עמ' 1 שם מסר כי "הוא הסתובב אלינו ואימס עליינו כי יביא לנו אנשים הביתה". ואולם העד חזר על כך שההintendent לא אמר לו דבר. לטענתו האיום הזה נאמר על ידי הנאשם לבתו, והוא זו שמספרה לו על כן. העד לא הכחיש כי עדותו במשטרה הוקראה לו וכי הוא חתום עליה.

בהמשך לכך ביקש התביעה להזכיר עליו עד עין.

.5. בהמשך חקירה ראשית התעקש העד כי הנאשם אומנם איים על משפחתו, אך **הדברים נאמרו לבתו והוא סיפה לו**, וכי זה מה שהוא סיפר גם במשטרה.

.6. במסגרת **חקירה נגדית** אישר העד כי בתו גדומה מההintendent ב- 4 שנים. אין יודע מדויק אם נפרדו. לא ידוע ששבוע לאחר הפרידה הוא החל בזוגיות עם חברתה הוטובה. אין זכר מתי בדיקתairoו אותו תיאר. לאחר האירוע הלכו הביתה, נסעו באוטובוס. ראו את הנאשם **לפני שנסעו באוטובוס**. לא דברו אליו. **לא עשו כלום כשהגיבו הביתה**. לאחר שעומת עם העובדה כי עוד באותו יום הלכו ילדיו למשטרה להגש תלונה, מסר כי כאשר הגיע הביתה מהעבודה שאל את אישתו הין הילדים והוא מסרה שהלכו למשטרה. לדבריו בנו הילך **יום למחרת להטלון**. כאשר עומת עם העובדה כי בנו מסר במשטרה כיairoו ארע ביום שבו מסר תלונה, מסר העד כי "אני הייתי בבית בשעה 19:00 הזמין אותי בצהרים ל採取 למשטרה. הם הלכו לא הילכתי" (עמ' 11 ש' 13). כאשר עומת עם כך שהairoו

עצמו אירע בשעה 00:19 והוותח בו כי הבן שלו סיפר לו על כל האירוע, אמר העד "אני סתום לא יודע כלום, תעוזבו אותי" (עמ' 11 ש' 17).

7. כאשר הוטח בו שהוא אינו עקיבי בגרסתו, מסר העד כי דבריו מוסולפים כדי להוציא את הנאשם נקי, וכי הוא אינו מעוניין בנקמה אלא רק בהרחקת הנאשם משפחתו ומביתו.

העד אישר כי **לא ראה את הנאשם באירוע המתואר ברחוב -----.** ובנו הוא זה שסיפר לו את שאירע. "קניתי שתי בקבוקי קולה, והוא חיכה בתחנת האוטובוס קו 16 ---- מול הבנק, הילכתי קניתי שתיה. ופתאום אני שומע אבא שלו לי סטירה וירקו עלי, הסתובבתי שאלתי מי זה, והבן שלו אמר שהוא הנאשם ברוח עם האופנים... אני הסתובבתי ולא ראייתי את הנאשם, המתلون אמר לי" (עמ' 12 ש' 24-28, טעויות במקור - ב.ק.).

בהמשך נשאל לגבי אירוע נוסף שהיה בקניון ומוכר כי היה בקניון וראה את הנאשם יושב בשולחן עם סכין יפנית בידו. בהמשך טען כי סיפר את מה שקרה ואין לו מה להוסיף יותר. נשאל מדוע לא סיפר כי ראה סימן אדום על פניו של בנו במשטרת או ביריעון העדות וענה כי הוא לא המציא את זה וכי הוא ראה באותו יום "טיפה אדומה".

8. **עת. 2 רס"ר שי קונפורטי** מסר בחקירה ראשית כי חקר את הנאשם לאחר קבלת הממצאים הראשונים. לא ניהל את התקיק ואני יודע אין צילומי אבטחה. זוכר כי היו תלונות נגדו והוא העביר הכל לחידה שניהלה את החקירה.

במסגרת חקירה נגדית מסר כי הוטל עליו לחקור את הנאשם והוא לא ניהל את התקיק. לא רשם תרשומות בתיק, ולא ערך שום פעולות נוספות למורות טענותיו של הנאשם כי לא היה במקום.

9. **עת. 3 המתلون**- מסר בחקירה ראשית כי הוא בן 21, מוכך כסובל מ- 100% נכות על רקע נפשי בעקבות אירוע אלימות שחוווה הילד בבית הספר. היה מאושפז בוגיל 13 בבית חולים "XXX" קרוב לחודש ומazel הוא "בסדר".

תיאר כי נכנס בקניון עם אחיו ואבא שלו היה מאחוריהם, אז הנאשם הסתכל עליו, צחק עליו וקרא לו. הוא לא ענה לו. בהמשך הנאשם התחיל לריב עם אחיו, איים על אחיו והתקרב אל אחיו עם סכין. בהמשך הנאשם אמר לו (המתلون) "תגיד לאחותך שם היא מדובר משה אני ארצת אותה". לאחר מכן **ה הנאשם התחיל לריב עם אבא שלו**. בהמשך הלוכו למשטרת להגיש תלונה. חש פחד.

נשאל לגבי האירוע ליד הפיצזיה ומסר כי הוא ואביו ירדו מהאוטובוס והלוכו למאפייה לקניון משה לאכול. הנאשם עבר עם האופניים והתחל לצחוק עליו.

בהמשך אביו הלך לקיוסק, והנ帀ם עבר עם האופניים, וسطר לו וירק עליו. הוא קרא לאביו והנ帀ם ברוח עם האופניים. עוד מוסיף שכאשר היה הולך לקניון דברים בקניון והנ帀ם היה רואה אותו הוא צוחק עליו ואומר לו להגיד לאחותו שם הנ帀ם יראה אותה ברחוב הוא ירצה אותה.

לא זוכר מה היה הפער בין שני האירועים. חושב שהמרחק בין לבין אביו באותו זמן היה 2 מטר. מעריך את המרחק בין המקום בו הוא עומד למקום שבו נמצא דוכן השופט ב- 3 מטרים.

10. במסגרת **חקירה נגדית** מסר העד כי כאשר הוא ואבי חזו את הכביש, ראו את הנאשם ליד דוכן השווארמה והוא צחק עליו. אביו ראה את הנאשם. אביו לא ראה שהנתגש צחוק עליו וגם לא אמר לו דבר. כאשר הוצגו לו הדברים שמסר במשטרה, הבהיר העד כי מסר אותם וטען כי "לא אמרתי את זה אמרתני אני ואבא שלו ירדנו מ-201 והלכנו לקנות אוכל מהמאפייה, וליד שיבולת השרון יש שווארמה אימאליה ובאליה. אחרי שייצאנו עברנו ליד השווארמה והנתגש היה בחוץ עם האופניים והוא הסתכל עלי והתחל לצחוק עלי. הוא הזמן שווארמה לא היה לו עוד כלום ביד" (עמ' 20 ש' 4-6).

בהמשך מסר כי לאחר שעברו את מעבר החציה הלכו לשפט בתחנה, ואבי הילך לפחותות בעוד הוא ישב בתחנה, בהמשך קם והסתובב לכיוון הקישוק ואז נתגש בא עם האופניים מאחורי יירק עליו ונתן לו סטירה מאחורי האוזן מצד ימין. הוא לא אמר לו כלום. גם היריקה הייתה בראש, אחרי שהוא נטה יירק עלי "בראש".

בהמשך הוא קרא לאביו, אביו יצא והוא סיפר לו ואבי ראה אותו בורחים על האופניים. העד כי זיהה את הנאשם על פי האופניים שלו. בהמשך, לאחר שמעומת עם דבריו במשטרה לפיו נתגש אים על אחוטו, מוסף ואומר כי "זה מה שאמרתי" (עמ' 21 ש' 17). "אני ראייתי שהוא. כשהבא שלי הילך לקישוק אני אכלתי את האוכל, והוא בא מאחורי נתן לי סטירה יירק עלי, לא הבנתי מה קרה הסתובבתי ואחרי זה קראתיABAABA, והוא אמר שהוא שזה יומ אחרון של אחותך" (עמ' 21 ש' 21-23).

מיד אחר כך התקשר לאחיו והלכו ישר לתחנת המשטרה. מכחיש כי המשיכו לטויל אחר כך. הילך למשטרה עם אחיו ועם אביו שהיכה מחוץ לתחנה. רק הם היו איתם. אחרי שייצאו אחוטו הגיעו גם להגיש תלונה, ובהמשך מוסיף שרק למחמת בבוקר היא הגיעה להגיש תלונה.

אחוטו והנתגש יצאו שנה וחצי בלבד והוא בסדר, אחר כך הוא התחל לרכיב אותה ולאיים עליה. מכחיש שהוא אימה עלי.

אינו יודע מודיע אחיו אמר שהAIROU בקנין היה לפני שבועיים ולא חודש.

הAIROU ארע בטור הקניון, ליד סליקום. סיפר במשטרה את הדברים כמו שהם קרו. הנתגש היה עם סcin ביד ואים על אחוטו. לא יודע אם אחיו אמר שהנתגש אמר דברים אחרים ממנו. מכחיש כי הם הילכו לשירותים. עמד שם ליד אביו מאחורי אחיו.

טען כי אחר כך הילכו למשטרה, למרות שמעומת עם כך שאין תלונה מאותו יום, ובתלונה הם מוסרים שזה לא ארע באותו יום.

העד מסר כי לא נגרם לו סימן בפנים מהAIROU שתיאר, הרגש רטוב בראש מהיריקה.

בסוף עדותו הוגשה על ידי ב"כ הנאשם **אמרת המתלונן י. - ג/1.**

11. **ע.ת. 4 אחיו של המתלונן** מסר בחקירה ראשית, כי הוא בן 25, והנתגש יצא עם אחוטו במשך שניםים ואז היא

נפרדה ממנה. כשהוא היה חבר שלה הכל היה בסדר גמור.

ביום האירוע בקנין, אביו התקשר אליו להגיד לו שהם מחכים לו בקנין. היו שם הנאשם וחברתו. הם עמדו ליד דוכן של טלפונים והנאשם תיקן את הטלפון שלו. אז פנתה אליו חברה של אחותו, שהתחילה לצאת עם הנאשם. היא קראה לו ושאלה אותו מדוע מדובר בדברת עליה ועל הנאשם. הוא אמר לה שלאחותו יש את החיים שלה. ואז הגיעו הנאשם וגידף. אבא שלו ואחיו היו מאחוריו. אביו שאל מה קרה והוא השיב שהכל בסדר.

אמר הנאשם שאין לו מה לומר ורצה לילכט, וזה הנאשם אמר "אללה תלכו מפה אין עם מי לדבר. הוא היה עם סcin ותיקן טלפון ולאஇים או משהו עם הסcin. אחרי זה התחיל טוב יאללה תלכו מפה, ואני באתי והדפתי אותו ואמרתי תקשיב הכל בסדר אין לי כח לדברים האלה, ואחרי שהחילה בלגן באו אבטחה ושאלנו מה קרה, ופשוט אחרי זה יצאנו מהקנין" (עמ' 26 ש' 25-28).

העד מסר כי הנאשם הודיע את הסcin כאשר הוא התחיל לדף.

הואלקח את הנאשם לצד ו אמר לו שירגע ולא יאיהם וזה הנאשם אמר לו "חכו תראו מה יהיה לכם". אז הגיעו הבטחה למקום והוא אמר לאביו ואחיו שאין טעם להישאר ולהלכו משם.

12. במסגרת **חקירה נגדית** מסר העד כי האירוע קרה לפני כשנה וחצי - שניתיים. יודע שהם נפרדו כי היה קשר בין הנאשם לבין חברותה עימה יצא הנאשם. אחרי שהיא נפרדה ממנו זה היה לה קצת קשה, אבל המשיכה עם החיים שלה.

היא אירוע נוסף בין הנאשם למטלון, הוא עצמו היה בבית ועוד קיבל טלפון מאחיו, הוא בכח ואמר שהנאשם עבר עם אופניים וראה אותו ברציפים של האוטובוסים, והנאשם ירך עלי, קילל אותו ועוד **ירד מהאופניים ונתן לו סטירה וברוח**. מיד לאחר מכןלקח את אחיו לתחנת המשטרה להטלון. הוא הגיע לתחנת המשטרה ופגש שם את אחיו, אחר כך אבא שלו הגיע ואז אחותו. כאשר נשאל לגבי נוכחות אביו העד כי **הטלון היה בלבד**, הוא התקשר אליו ואל אביהם. אביו היה בדרך לעבודה.

טעון כי אחיו מוגבל ונכנס לפחדים. **האירוע קרה ברציפים ולא ברחוב -----**. זה מה שאותו אמר לו כאשר הוא התקשר אליו. מכחיש כי לאחר האירוע בקנין הלכו כולם יחד למשטרה. טוען כי אחיו מוגבל, הוא עבר הרבה בחימר שלו

וממוד על כך כי באירוע בקנין הנאשם איים עליו.

עומד על גרסתו גם אם אביו ואחיו רואו את הדברים אחרת מהמקום שבו עמדו. טוען כי סיפר במשטרה את הכל ואין יודע מדוע דברים לא נרשמו.

מכחיש כי הוא תקף את הנאשם, מסביר כי הוא פתח את הידיים שלו לצדים כי ראה שהנאשם קם אליו ולא ידע מה הוא יעשה.

בחקירה חוזרת הבahir העד כי אחיו התקשר אליו כ-5-10 דקות לאחר שקרה והוא שמע אותו בוכה.

13. במסגרת פרשת התביעה הוגש גם המוצגים הבאים:

- א. **ת/1 - עדות האב.**
- ב. **ת/2 - מזכר ריענון מיום 18/5.**
- ג. **ת/3 - עדות הנאשם.**
- ד. **וכן עדות י - נ/1**
- ה. **ועדות מ. - נ/2.**

פרשת הגנה

במסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם.

14. **בחקירה הראשית מסר הנאשם** כי אחות המתלונן, הייתה בת זוגו, והם נפרדו. הוא היה בן 15 והוא הייתה בת 20. הוא התחיל לצע את עם החברה שלה ואחות המתלונן "התחליה עם מסע נקמות ואובססיה". לדבריו הדבר בא לידי ביטוי בכך שהוא דיברה עליהם, אמרה שתעשה הכל כדי להפריד מהם והتلוננה נגדו במשפטה. לטענותו האירוע ברחוב ----- בתחנת האוטובוס לא היה ולא נברא. באותו יום בכלל לא ראה או פגש את המתלונן בכלל לא היה בעיר -----.

באשר לאירוע בקנין מסר כי אכן היה מפגש מקרי בקנין, במהלךיו דיברו בינם ללא איזמים "אמרתי לו שמה שהוא בין לבני אחותו זה נגמר שישאר ככה, ולא צריך להרים לאנשים את החיים זהה" (עמ' 37 ש' 7-6). מאשר כי יתכן והייתה לו סכין יפנית כי תיקן את הטלפון זהה לא כוון אליהם.

15. במסגרת **חקירה נגדית** העיד כי מעולם לא היה לו יחסי עם משפחתה של אחות המתלונן. יודע שיש לה אח (הוא המתלונן) עם סעיף נפשי, והאח השני אינו מעורב בעיטה בבית. לא כינה אותו מעולם בכניםים ולא פנה אליו בכלל. הכניםים בהם השתמש בחקירה נאמרו בחקירה ולא בפניו של המתלונן. מכחיש כי נכנס עימיו למקומות כלשהו. ענה על כל שאלות שנשאל, שלא כל אלימות וכל איזמים והכחיש כי היה אירוע מסווג כלשהו במקרה הראשון. טען כי לא הגיע על המתלונן

16. בסיכומים הפנה כל צד, כל אחד בצורה יסודית וראוי לשבח, לראיות התומכות בעמדתו. בא המאשימה, עו"ד בר עמי, הדגיש כי המתלונן באישום הראשון הותיר רושם אמין וכי אין ספק כי אירוע אלימות התרחש. כמו כן הפנה לדבריו העדים באירוע השני וביקש לאמצם באשר לא הוכתמו במגמת הפללה ותיארו הדברים ללא גוזמות. הסגור, עו"ד בן נתן, הפנה לשתיירות, לשיטתו בדברי העדים, لكن כי לא ניתן לתת אמון בדבריהם בשל עיניותם כלפי הנאשם, הנושא מיחסיו עם בת משפחתם (בת ואחות) וכן לאופן בו העיד הנאשם.

דין ומסקנות.

17. כאמור לעיל, לאחר ששמעתי את כל העדים אשר העידו בפני ועינתי בכלל הראיות שהובאו בפני, באתי לכל מסקנה כי המאשימה לא הצליחה לעמוד בנטל המוטל עליה ולפיכך אני מורה על זיכוי של הנאשם באישום הראשון זיכוי מלא, וכן באישום השני מחתמת הספק.

18. מצאתי להקדים את המאוחר ולצין כי מושכלות יסוד הן שעל כתפי המאשימה מוטל הנTEL להוכיח באמצעות הראיות שנאפסו על ידה, התקיימו של אירוע עובדתי ברור, ולהוכיח כי אירוע זו התרחש בסביבות גבואה, מעבר לכל ספק סביר.

בתיק זה, לא רק שהמאשימה לא הצליחה לעשות כן, אלא שמתוך העדויות שהובאו על ידה, בעיקר בהתייחס לaiSHOM הראשון, לא ניתן ליישב בין הגרסאות של עדי התביעה לבין הנTEL בעבודות כתוב האישום. לא ניתן לקבוע בוודאות מה ארע אם בכלל: מתי ארע האירוע? מי נכח בו? היכן התרחש?

19. יש כי הדברים בבחינת תפיסת מרובה לא תפסת. יתכן כי קל יותר היה למסוק מסקנות לו היה עומדת בפני עצמה של קורבן העבירה לבדה (המTELון), ללא עדויות עדי ראייה נוספים. אלא שנוכח הפער בין עדויות התביעה לבין הגרסאות שמסרו אלו במשטרה, כמו גם הפעורים בין העדים לבין עצם אשר אינם ניתנים ליישוב, לא ניתן היה לקבל את גרסת המTELון, כפי שיפורט בהרחבה להלן.

האישום הראשון

20. על פי כתוב האישום, באישום הראשון ארע האירוע ביום 21.4.21 שעה 19:00, בסמוך לתחנת אוטובוסים ברחוב ---, עת המTELון ואביו המתינו לאוטובוס.

לגרסת המאשימה על פי כתוב האישום באותו הזמן, הגיע הנאשם למקום שבו רכב על אופניים شمالים, ניגש למTELון, ירך עלי ופגע בעורפו, סטר לו על חיימין ואמר לו שימסור לאחוטו שאם יראה אותה "זאת תהיה הפעם האחרון שהיא תחיה" וכן אמר לאב כי "יביא אנשים" לביתו "שיטפלו" בו ובמשפחה ונסע מהמקום.

21. **המTELון**, העיד ב佐ורה שאינה קוורנטית, הרבה לסתור את עצמו וכן את הדברים שנמסרו על ידו במשטרה, מבלתי שניתנו הסברים מנים את הדעת לכך אשר יש בהם כדי ליישב את הדברים.

22. נתתי דעתך כי המTELון סובל מנכות נפשית, אשר יש ומקשה עליו למסור את הדברים באופן שוטף, עם זאת לא ניתן להתעלם מהסתירות המהותיות בדבריו. כך למשל מסר בגרסהו ב/1 "הלך עמו אבא שלו למאפיית שיבולת השرون... קנינו לאכול... שבנו בתחנת האוטובוס... ואז הנאשם ראה אותו ואת אבא שלו והתחל לzechok... ואני קמתי לכיוון הפיצזיה... שיצאת מהפיצזיה הנאם עבר שוב לידי... ירך עלי" ופגע בי בעורף הוא נתן לי סטירה בלחימין ו אמר לי שאני ימסור לאחוטו שהוא יראה אותה זה הפעם האחרונה שהיא תחיה והוא המשיך בניסעה (טעויות במקור - ב.ק)."

23. כאשר העד בבית המשפט ותיאר את קורות האירוע, תחילה טען כי הוא ואביו ירדו מהאוטובוסים והלכו למאפייה לקנות משחו לאכול. הנאשם עבר עם האופניים והתחל לצחוק עליו ואז חזר לשם על אופניו, שנית, סטר לו ירך עליו וברוח.

בהמשך טען כי הבחינו בנאשם כבר כאשר חצאו את הכביש, ליד השווארמה, וכבר אז הנאשם צחק עליו, ובהמשך טען כי בזמן שি�שב בתחנה ואביו לא היה לידיו, הוא עצמו הילך לקיוסק ואז הגיע הנאשם רכבו על אופניו, מאחריו, ירך עליו ונתן לו סטירה מאתורי האוזן בצד ימין. אחרי שהוא נתן לו סטירה הוא ירך עליו בראש. אך לא אמר לו כלום.

בהמשך, לאחר שמעונמת עם דבריו במשטרה אמר "הוא בא מאתורי נתן לו סטירה ירך עלי, לא הבנתי מה קרה הסתוובתי ואחריו זה קראתי אבא אבא, והוא אמר שהה יומם אחרון של אחותך" (עמ' 21 ש' 21-23).

24. מהמתואר לעיל לא ניתן להבין כלל מה הייתה השתלשלות האירועים? מתי הגיע למקום הנאשם? מתי הבחן בו המתلون? היכן היה המתلون כאשר היכה אותו לכוארו הנאשם? והיכן היכה אותו, האם בלחוי או מאתורי האוזן? האם איים עליו או שמא לא אמר לו דבר?

חסור הקוהרנטיות הולך וגובר כאשר מתיחסים לשאר העדויות בתיק.

25. עדותו של עד התביעה XXX, אביו של המתلون, הייתה חסרת היגיון פנימי, נעדרת קוהרנטיות, רצופה בסתריות וחוסר בהירות ואף לא התיאשה עם דברים רבים אשר מסר המתلون. במהלך עדותו עטרה המאשימה להכריז עליו כעד עיוון, עימתה אותו עם דברים שמסר במשטרה, עם זאת לא התקבל כל מענה מנייח את הדעת לסתירות וחוסר הדיווקים.

26. מٿור עדותו עלה, כי למרות שתחילה היה נדמה כי ראה את האירוע במו עיניו, כפי שעלה לכוארו מדבריו בת/1, הרי שבמהלך עדותו הבהיר כי כלל לא ראה את המקרה, אלא רק נאמר לו מפי המתلون, סמור להתרחשתו, מה ארע לכוארו. ולמעשה עדותו הינה עדות שמוועה.

27. אלא שגם הגרסאות שמסר היו נעדרות היגיון פנימי ומלאות בסתריות. כך בעוד שבת/1 טען "אני והמתلون עמדנו ליד אחד הרציפים...ואז עבר מולנו הנאשם עם האופניים שלו, עצר לידנו ירך על המתلون ונתן לו סטירה על הלחי..." והוא ברוח עם האופניים תוך כדי שהוא צעק שאחננו מלשנים למשטרת. לאחר מכן הוא הסתוובשוב לכיוון שלנו ואיים עליין כי יביא לנו אנשים לבית שלנו ויטפל בנו". הרי שבעדותו בבית המשפט אישר כי לא ראה את הנאשם באירוע המתואר ברחוב -----, ובנו הוא זה שסייע לו את שאירוע. "פתאום אני שומע אבא שלו ל'סטירה ירך עלי, הסתוובתי שאלתי מי זה, והבן שלי אמר שהה נאשם ברוח עם האופניים... אני הסתוובתי ולא ראייתי את הנאשם המתلون אמר לי" (עמ' 12 ש' 24-28).

עוד עולה כי בנגדו לטענותו של המתلون לפיה הם ראו את הנאשם אחרי שירדו מהאוטובוסים, טען העד כי ראו את הנאשם לפני שעלו לאוטובוס.

עוד עלה עדותו כי הוא מכחיש לחלוין כי דבר עם הנאשם או שהנאשם איים עליו, וזאת בנגד מוחלט לדברים אשר מסר בת/1.

עוד מסר העד כי ראה סימן אדום על פניו של המתלון. דבר אשר לא בא לו זכר בעדותו במשטרה ואף עומד בסתייה לעדותו של המתלון אשר טען בעדותו כי הסטייה ניתנה לו מאחורי האוזן.

העד לא הצליח לספק הסברים לסתירות שעלו בעדותו.

הסתירות בגרסאות נוגעות אף לפרטים אשר נמצאים בשולי האירוע שארע לכארוה.

28.בעוד שהמתלון העד כי עוד באותו יומם הגיע תלונה יחד עם אביו, וכן מסר בנ/1 כי האירוע ארע באותו יום, הרי שבאו של המתלון כופר בכך שהוגשה תלונה באאותו יומם. ואף טען כי כלל לא הגיע לתחנת המשטרה באותו יום. אלא, כי יומם לאחרת האירוע, כשהוא חזר מהעבודה, נודע לו מאשתו כי בנו הילך להגיש תלונה במשטרה. בהמשך טען כי הגיע למקום אבל לא מסר תלונה.

29.אם לא די בכך, הרי שעד התביעה XXX, אחיו של המתלון, העד כי המתלון התקשר אליו בסמוך לאירוע ומספר לו כי הנאשם ירך עליו, קיליל אותו ואז ירד מהאופניים ונתן לו סטירה וברחת. עוד עולה מעדותו כי האירוע כולם לא היה במקומו בו וטען להיות ברחוב ----- ליד הפיצוצייה, אלא ברכיף תחנות האוטובוס. וכי בעת קרות האירוע היה המתלון לבדו ואביו כלל לא היה איתו. בנוסף מוסר הוא גרסה נוספת גם באשר למי הגיע לתחנת המשטרה להגשת התלונה.

30.במצב דברים זה כאשר קיימות מספר גרסאות לאירוע, לא ניתן לקבוע מעבר לכל ספק מה אכן התרחש ובאיזה אופן.

31.יודגש כי מלבד עדויות העדים לעיל לא הובאו בפני ראיות נוספות להוכחת האירועים הנטען. לא תועדו חבלות, לא הוגש צילומים או כל תיעוד אובייקטיבי אחר שיש בו כדי לשפוך אור על מה ארע באמת.

32.גם אם נכון הייתה להתעלם מהסתירות הפנימיות בדברי המתלון - **הרי שילב הוא עצמו את אביו כחלק בלתי נפרד מהאירוע**. הוא (האב) היה עימו, הוא צעד עימו, האב הילך לקנות משקה/מזון, הוא קרא לאב לאחר שהוכה, יחס לאביו דברים שנאמרו ועוד כהנה וכנהנה - והנה מתברר כי דמותו של האב הולכת ומתחפוגת לתוך ערפל עד כדי חוסר וודאות אם כלל נכון במקומו: האב סיפר במשטרה כי היה עד שיר לאירוע, בעדותו בבית המשפט הפרק (לדבריו) לעד שמעה ולאחר שהעד בנו הנוסף - הפרק לעד נעדר - נפקד. חוסר המהימנות שלו מטיל צל כבד של חוסר וודאות מעל דבריו המתלון לגבי עצם קרות האירוע. אני נדרש לעצם השאלה האם יומם אחד בLATY ידוע במקום פלוני בLATY ידוע ארע אירוע דומה בין הנאשם למATALON - מדובר באירוע ספציפי בכתב אישום ספציפי וממוקד המתואר כפי שתואר ובאם לא הוכח קיומו של זה - **הרי שלא הורם הנintel הנדרש**.

33. למעלה מן הצורך אצין כי הנאשם העיד בצורה מהימנה, צמודה לגרסתו בחקירותו במשטרה עת טען כי האירוע כלל לא התקיים, לא מצאת סתיות בדבריו. הנאשם ענה על כל השאלה מבלתי להתחמק, שמר על קור רוח וענה בanimos ואדיבות, לא נמצא שגרסתו נסדקה לאורך כל קו החזית של עמדתו - לא היה אירוע כמתואר.

אשר על כן אני מורה על זיכויו של הנאשם מהאישום הראשון.

האישום השני

34. באשר לאיושם השני, מלכתחילה יריעת המחלוקת הייתה מצומצמת יותר. זאת משומש שהודה הנאשם בפה מלא כי פגש בKENNION את XXX, אחיו של המתلون ו אף אישר כי היו ביניהם חילופי דברים שקשורים לאחותם של המתلون ואחיו. עם זאת הנאשם הבהיר כי במהלךם של חילופי הדברים איים על העד או על מי מהאחרים. כך שהעובדת היחידה השנייה במחלוקת היא האם במהלך חילופי הדברים בין השניים, איים הנאשם על אחיו של המתلون כי "ישלח אנשים" לבתו.

35. בראשית הדברים ראוי לומר, כי בנגדו לעדותו של המתلون, אשר טען כי הנאשם איים על אחיו באמצעות סכין, הרי שעובדה זו לא יוכסה לנאים בכתב האישום, ואף האח בעדותו הבHIR כי גם שבעת שפגש בנאים הוא אחיו בידו סכין יפנית, זו נועדה לתקן מכשיר הטלפון הנheid שלו ובעת שהחלו שיחה בינם, הניתacharinaו את הנאשם על השולחן ולא נעשה בה כל שימוש כלפיו.

36. האח עמד על כך שה הנאשם איים עליו, העיד בצורה קוהרנטית, לא סתר את עצמו ולא סתר את הדברים שנאמרו על ידו במשטרה. לא הגיזם ולא ניסה להשחרר את הנאשם. הסביר כי הוא זה אשר ניהל את הוויוקה מול הנאשם ואילו אחיו ואביו עמדו מאחור. כאשר נשאל על הפערים בין הגרסה שלו לגרסת אביו ואחיו, הסביר את הסתיות ביניהם בכך שיתכן מאוד שימוש שעמדו מאחוריו, האירוע נראה היה מעיןיהם אחרת.

37. הנאשם הבהיר בעדותו בתוקף כי איים על אחיו של המתلون. לטענתו גם שהיו ביןיהם חילופי דברים באשר לאחותם, בשום שלב לא איים. הנאשם אף הוא העיד באופן קוהרנטי, מהימן, ענה על כל השאלה ולא נתגלו סתיות בעדותו.

38. אומנם לכוארה קיימן חיזוק לעדותו של האח בעדויותיהם של המתلون ואביו, אשר העידו כי היו נוכחים וראו ושמעו את שארע. אלא שהגרסה שמסרו לא רק שאינה מהוות "חיזוק" לעדותו, אלא אף מחלישה אותה, שכן היא **אינה עולה בקנה עם גרסתו של XXX הן בלבית הדברים שנאמרו לכוארה והן ב"פריפריה" של האירוע**.

כך למשל, בעוד שבביו של המתلون טען כי הגיע לקניון יחד עם המתلون, הבחן בנאים ואז קרא לבנו השני. הרי שהמתلون מסר בעדותו בבית המשפט כי "נכנסתי לקניון עם אח שלי, ואבא שלי היה מאחורינו, אז הנאשם הסתכל עליי וקרא לי והתחיל לצחוק עלי ואז הוא קרא לי" (עמ' 17 ש' 17-16). לדברים אלו לא בא כל ذכר

בגרסאות המעורבים الآخרים (אביו ואחיו של המתلون).

לקר יש להוסיף את העובדה כי במסגרת ת/1 מסר האב כי כלל לא נכח באירוע המתואר. קר בשורה 25 מופיע:
"ש: האם נכח באירוע אלימות בין בן לבנים שלך באזרו -----? **ת:** לא אני זוכר".

עוד בהמשך, כפי שתואר לעיל, בעוד אחיו של המתلون הבahir כי בשום שלב לא אוים על ידי הנאשם תוך שימוש בסכין, הרי שמדובר המתلون ואביו השתמע כי הסכין הייתה חלק אינטגרלי מפעולות האוים.

39. כאמור, מעודתו של האב, בוגד לדבריו במשפטה (לפיהם כלל לא היה עד לאירוע), הוא ראה את הנאשם בקנין, "ראינו את הנאשם יושב בשולחן עם סכין יפנית, התקשרתי לבן שלי XXX התקשרתי אליו שיבוא...ה הנאשם ישב בשולחן עם סכין יפנית ביד, הבן שלי בא אליו לא ידע מה אמר לו, ואני והמתلون הלכנו לשירותים" (עמ' 13 ש' 32-30), ולאחר מכן ב追问 לשאלת בית משפט הבair "החזק סכין יפנית ביד. התקשרתי לXXX(אחיו של המתلون - ב.ק) שיבוא ואמרתי לו שה הנאשם שם. אני והבן שלי המתلون עמדנו והלכנו לשירותים" (עמ' 14 ש' 33-34).

40. מלבד לתמיהה מדוע יש לקרוא לאח למקום שהוא לא נטען כי הנאשם עשה דבר או חצי דבר לעניין נוכחות המתلون ואביו הרי **שקיימת חוסר בהירות בשאלת האם האב עצמו נכח באירוע המתואר, אלא שניכר כי גם אם נכח בו הרי שלא ידע לומר מה טיבם של חילופי הדברים שהיו בו.**

41. עצם הניסיון ליחס לאח הסקין אלמנטים פליליים מעיד כי קיימים במתلون ואביו רצון להפללת הנאשם וליחס לו כל הרים כחרם ועדויות שכאלו יש לנוהג בהן בזיהירות רבה.

42. כאשר מזגמים עובדות אלו יחד עם הדברים שהובהרו לעיל באשר לעדותם של שני העדים הללו הרי שמתaskaה אני למת להם משקל כלשהו. זאת אף זאת: לא רק שלא ניתן לתת להם משקל, אלא שסבירני כי עדותם, כעדותם, כעדות תביעה, יש בה כדי להחילש משמעותית את עדותו של המתلون באישום זה.

43. כאמור, ככל שעדויות אלו לא היו קיימות כלל וכל שהוא עומד בפניו היה גרטתו של אח המתلون אל מול גרטת הנאשם, יכול שניתן היה לקבל גרטתו של הראשון. אך מגרסאות עדי התביעה שלובות אחת בשניה, באופן שקשה, עד בלתי אפשרי, להתרין וכאשר למולן נמצאת גרטתו העקבית של הנאשם, אשר נמצאה על ידי מהימנה, סבירני כי לא ניתן להכירע לכך או לכך בצורה שאינה מותירה ספק סביר.

44. הגדרתו של "ספק סביר" הינה הגדרה חמוקמה וקשה להגדירה, ובתי המשפטניסו ומנסים להגדיר את אותן ספק סביר. لكن, יש המגדירים מושג זה על דרך השיללה, באופן שמדובר בספק שאין בו גדר אפשרות תיאורית ורוחקיה, אך מצד שני אינו צריך להישען על האפשרות שהוכחה (ראו ע"פ 273/14 **פארס נ' מ"** (23.12.14)).

45. בהקשר זה יפים גם הדברים שנכתבו בע"פ 9809/08 לזרובסקי נ' מ"י, (25.11.10):

"נוכח הכלל, ספק סביר המצדיק זיכוי הוא זה שעלה פי מבחני השכל הישר, ההיגיון וניסיון החיים מעלה שאלת אמיתית באשר לאשמת הנאשם. צידו השני של הכלל הוא שלא כל ספק, תיזה או סתירה שיש בהן להטיל ספקות מרוחקים ודמיוניים יהיה בוגדר ספק סביר. עקרון הספק הסביר משלים בכך את חזקת החפות, המחייבת זיכוי נאשם מקום שלא הובאו ראיות מספיקות לאשמו. מקום בו אין ספק סביר לאשמה, הוא מקום בו היה די במשקלן של הראיות המפלילות (ראו: עניין נימר, בפסקה 26; קדמי, בעמ' 1674-1681). על ידי הגבהת הרף הראייתי הנדרש להרשעה, בוחר המשפט להתמודד עם הסכנה האומה של הרשות שווה. שכן הרשעה כזו היא טעות הפוגעת בפרט כמו גם בכלל הציבור; הפרט, אשר הרשות שווה עלולה לשולח ממנה את חירותו שלא כדין, את כבודו כאדם ואת שמו הטוב; והציבור - אשר אמונה בהגנות ההליך הפלילי ובמערכת המשפט בכלל, עלול להטעער. לפיכך, אומץ הכלל הנורומי עלי פיו "מוטב לשחרר תשעים ותשעה אנשים שפשעו מאשר להרשייחר משע אחד" (דברי השופט עצמוני בע"פ 77/648 קרייב נ' מדינת ישראל, פ"ד לב(2) 729, 757 (1978))."

46. אשר על כן, משוכנעתי כי מכלול הראיות שהובא בפני משאייר ספק באשר לעצם האמירה העולה כדי أيام, אני מחייב לזכות הנאשם באישום זה מחמת הספק.

עיקר הכרעת הדין הוקראו לצדים.

ניתנה והודעה היום כ"ז בטבת תשפ"ג, 19/01/2023 במעמד הנוכחים.

בן ציון קבלר, שופט

הוקלד על ידי נועמכהן